

SUD BOSNE I HERCEGOVINE

СУД БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Broj: X-K-06/190-I
Sarajevo, 21.07.2006. godine

Krivični sud
Sarajevo
X-K-06/190-I
15/15
16-08-2006
[Signature]

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Mirze Jusufovića, kao predsjednika vijeća, dr. Malcolm Simmonsa i Žarke Radovanovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravnog saradnika Sanina Bogunića kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog AMIRA BAJRIĆA, zbog krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 2., u vezi stava 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a sve u vezi člana 29. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, po optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj KT-392/05 od 06.04.2006. godine, nakon održanog ročišta za razmatranje sporazuma o priznanju krivnje i pretresa za izricanje krivičnopravne sankcije, u prisutnosti tužitelja Tužilaštva Bosne i Hercegovine Ahmeta Halebića, optuženog Amira Bajrića i njegovog branioca advokata Muhidina Kape, dana 21.07.2006. godine donio je i javno objavio slijedeću

PRESUDU

OPTUŽENI:

AMIR BAJRIĆ zv. „Ćami“, sin Džemala i majke Ćamile rođ. Čović, rođen 26.02.1978. godine u Sarajevu, nastanjen u Hadžićima, ulica Tinohovska br.38, po zanimanju keramičar i moler, bez zaposlenja, lošeg imovnog stanja, oženjen, otac jednog djeteta, po nacionalnosti Bošnjak, državljanin BiH, JMBG 2602978171343, ranije osuđivan.

KRIV JE

Što je:

Tačno neutvrđenog dana, početkom ljeta 2005. godine, Bajrić Amir, prethodno znajući da je Ikanović Bajro zainteresovan za kupovinu eksploziva, stupio u kontakt sa Hasanović Senadom i od njega zatražio da mu donese manju količinu NN materije, za koju su pretpostavljali da bi se moglo raditi o eksplozivu, kako bi Bajrić utvrdio da li je eksploziv upotrebljiv, a za koji eksploziv je Hasanović znao da se nalazi u jednom metalnom sanduku u šumi zv. „Gaj“, u neposrednoj blizini naselja Donji Hadžići, općina Hadžići, nakon čega je Hasanović otišao do navedenog mjesta i iz metalnog sanduka uzeo tačno neutvrđenu količinu eksploziva, pakovanog u obliku „salame“ i više trotilskih metaka, koje je nakon toga odnio i predao Bajriću u njegovom stanu u Hadžićima, ul. Tinohovska br. 38. Zatim, tačno neutvrđenog dana, početkom oktobra 2005. godine, Bajrić je od Hasanovića zatražio da mu donese veću, tačno neutvrđenu količinu eksploziva, pa je Hasanović iz navedenog metalnog sanduka, uzeo sav eksploziv koji je bio pakovan u obliku „salame“ i oko 10 trotilskih metaka, koji eksploziv i trotilske metke je potom odnio i predao Bajriću u njegovom stanu, a koje je Bajrić nakon toga predao Ikanoviću, pri čemu je u metalnom sanduku ostao veći broj trotilskih metaka, ukupne težine 12.020 grama, koji su, po pokazivanju Hasanovića, pronađeni 24.11.2005. godine, a naknadnim hemijskim vještačenjem, utvrđeno da je eksploziv pakovan u obliku „salame“, eksplozivna smješa na bazi nitroglicerina (NG-a), trinitrotolunom (TNT-a) i amonijum nitrata (AN-a), a trotilski meci punjeni trinitrotoluenom (TNT-a), koji građanima uopće nije dozvoljen nabavljati i posjedovati prema odredbama člana 6. Zakona o nabavljanju, držanju i nošenju oružja i municije („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj 29/01 i broj 16/02).

Čime je počinio krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 2. u vezi stava 1. KZ-a FBiH, a sve u vezi člana 29. KZ-a BiH.

pa ga Sud, uz primjenu navedenog zakonskog propisa, te članova 39., 42. i 48. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine

OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 2 (DVIJE) GODINE

Na osnovu člana 56. KZ BiH u izrečenu zatvorsku kaznu optuženom Amiru Bajriću, uračunava se vrijeme koje je proveo u pritvoru od 20.11.2005. godine do 14.04.2006. godine.

Na osnovu člana 188. st. 1. Zakona o krivičnom postupku BiH optuženi Amir Bajrić se obavezuje naknaditi troškove krivičnog postupka, a o visini troškova će se odlučiti posebnim rješenjem.

Obrazloženje

Tužilaštvo Bosne i Hercegovine, optužnicom KT-392/05 od 06.04.2006. godine, koja je potvrđena 13.04.2006. godine optužilo je Amira Bajrića zv. „Čami“ za krivično djelo nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 2. u vezi stava 1. KZ-a FBiH, a sve u vezi člana 29. KZ-a BiH.

U krivičnom predmetu protiv Amira Bajrića Sud je dana 20.07.2006. godine zaprimio Sporazum o priznanju krivnje zaključen istoga dana između Tužioca i optuženog, zastupanog po advokatu Muhidinu Kapi. Ovim Sporazumom optuženi je priznao krivnju za djelo po optužnici KT-392/05 od 06.04.2006. godine.

Tužilac i optuženi su se saglasili da se optuženom za učinjeno krivično djelo izrekne kazna zatvora u rasponu između 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci i 2 (dvije) godine.

Na ročištu za razmatranje Sporazuma o priznanju krivnje, održanom dana 20.07.2006. godine, Sud je nedvojbeno utvrdio da je optuženi razumio Sporazum i da ga je dobrovoljno i svjesno zaključio. Sud je upoznao optuženog i njegovog branioca o mogućim posljedicama, uključujući i mogućnosti plaćanja troškova ovoga postupka. Takođe, Sud je provjerio da li je optuženi razumio da se na osnovu ovog Sporazuma odriče prava na suđenje i da ne može uložiti žalbu na krivičnopravnu sankciju koja će mu biti izrečena. Optuženi i njegov branilac su potvrdili da su u cijelosti razumjeli izrečenu pouku.

Nakon vijećanja i glasanja Sud je ovaj Sporazum prihvatio, smatrajući da je Tužilac pružio dovoljno dokaza o krivnji optuženog. Naime, iz predloženih dokaza tužilaštva i to: dokaza broj 62- Zapisnik od 24.11.2005. o saslušanju osumnjičenog Bajrić Amira, dokaza broj 63- Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Bajrić Amira od 09.12.2005. godine, dokaza broj 64-Zapisnik o saslušanju osumnjičenog Bajrić Amira od 17.01.2006. godine, nesumnjivo proizilazi da je optuženi Bajrić Amir sa umišljajem počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret predmetnom optužnicom i da je odgovoran za njega, što je i priznao, te detaljno opisao vrijeme i mjesto i način izvršenja istoga.

Dana 21.07.2006. godine održan je i pretres za izricanje krivičnopravne sankcije, na kojem su strane iznijele dokaze koji se odnose na odluku o sankciji, olakšavajuće i otežavajuće okolnosti koje su od utjecaja na visinu kazne.

U pogledu odluke o visini kazne, Sud je cijenio sve okolnosti konkretnog predmeta, a posebno činjenicu priznanja krivice za počinjena krivična djela, smatrajući da je krivična sankcija kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine srazmjerna stepenu krivične odgovornosti optuženog. Sud smatra da će se sa izrečenom kaznom postići, kako opšta, tako i posebna svrha kažnjavanja i da će se istom vaspitno utjecati na optuženog da ubuduće ne čini ista ili slična krivična djela.

Prilikom utvrđivanja kazne za optuženog, Sud je kao olakšavajuće okolnosti cijenio da je optuženi lošeg imovnog stanja, da je otac jednog maloljetnog djeteta, da je trenutno nezaposlen, a posebno njegovu spremnost na saradnju sa tužiocem kao i činjenicu da je optuženi u ranoj fazi postupka zaključio Sporazum o priznanju krivice, čime je znatno smanjio troškove ovog krivičnog postupka, kao i činjenicu da je izrazio duboko kajanje povodom izvršenja predmetnog krivičnog djela.

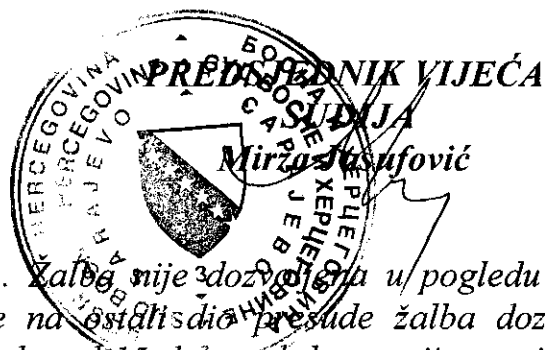
Kao otežavajuću okolnost Sud je cijenio stepen ugroženosti zaštićenog dobra kao i činjenicu da je optuženi ranije već osuđivan, zbog čega je i izrekao najveću sporazumom predloženu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine.

Na osnovu člana 56. KZ BiH, vrijeme koje je optuženi proveo u pritvoru od 20.11.2005. godine do 14.04.2006. godine uračunato je u izrečenu kaznu zatvora optuženom.

Odluku o obavezi naknade troškova krivičnog postupka, koje će Sud odrediti posebnim rješenjem nakon pribavljanja potrebnih podataka, Sud je donio u skladu sa prihvatanjem ovih obaveza od strane optuženog u Sporazumu o krivnji, a u skladu sa članom 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH.

ZAPISNIČAR

Savin Bogunić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: . Žalba nije dozvoljena u pogledu odluke Suda o krivičnoj sankciji, dok je na ostali dio presude žalba dozvoljena Apelacionom vijeću ovog suda u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpravka.